

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń” bezpłatnie.

L. 3218/1914.

Akce.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na mocy uchwały Rady miasta z dnia 17-go sierpnia 1914 roku, zatwierdzonej reskryptem Wydziału krajowego we Lwowie z dnia 28 sierpnia 1914 r. L. 166158 Gmina miasta Krakowa począwszy od 1 września b. r. pobierać będzie w miejsce dotychczasowego 30% dodatku gminnego do liniowego podatku spożywczego 100% dodatek gminny, a to od artykułów wymienionych w pozycyi l. c. oraz w pozycjach od 4 do 16 taryfy liniowego podatku spożywczego dla miasta Krakowa t j. od:

- a) winogron;
- b) bydła;
- c) owiec, kóz, kozłat;
- d) nierogacizny;
- e) mięsa;
- f) drobin;
- g) dziczyzny w całych sztukach i rozrąbanej;
- h) ptactwa dzikiego;
- i) ryb i skorupiaków;
- k) owoców;
- l) owsa w ziarnach;
- m) siana i mieszanek;
- n) słomy, siewki i otrąb.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 31 sierpnia 1914.

Taryfy maksymalne.

L. 96/mob.

V a.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Namiestnictwo we Lwowie reskryptem z dnia 7. sierpnia 1914 r. L. 1100/mob. ustanowiło na podstawie § 51. al. 3. ustawy przemysłowej i po wysłuchaniu dotyczących czynników maksymalną taryfę cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania, która obowiązywać ma w Gminie stoł. król. miasta Krakowa aż do odwołania względnie zmiany.

W myśl powyższego reskryptu c. k. Namiestnictwa Magistrat ogłasza taryfę maksymalną na razie co do artykułów następujących:

Taryfa maksymalna

cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania:

1 bułka na mleku à 40 gramów (kaizerka względnie gładka warszawska	4 hal.
1 bułka pszenna zwyczajna à 60 gramów	4 "
1 kilogram cukru w kostce	92 "
1 " " w głowie	88 "
1 " soli kamiennej	20 "
1 " " warzonkowej	28 "
1 litr nafty	34 "

Przekraczający tę taryfę podawani będą do ukarania c. k. Sądowi, a w następstwie popełnionych przekroczeń taryfy stracić mogą nawet uprawnienie przemysłowe.

Zarazem Magistrat zarządza pod rygorem środków przymusowych, aby wszyscy przemysłowcy, trudniący się sprzedażą któregośkolwiek artykułu, wymienionego w taryfie, zaopatrzyli się w drukowane egzemplarze taryfy i następnie przybili je w miejscach widocznych w poszczególnych lokalach w terminie dni 3-ch.

Wspomniane drukowane egzemplarze taryfy wydaje za zgłoszeniem się Wydz. III b. Magistratu (gmach Magistratu od ulicy Poselskiej, L. or. 10, parter) w godzinach od 11-tej do 1-szej w południe.

Zarazem Magistrat nadmienia, że objęte powyższą taryfą ceny są maksymalnemi, tj. najwyższemi, nie wyłączając jednak możności pobierania cen niższych.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 13. sierpnia 1914 r.

L. 115626/1914

III. a.

OBWIESZCZENIE.

Obwieszczeniem z dnia 13. sierpnia 1914, L. 96/mob. v. a. ogłosił Magistrat taryfę maksymalną cen niektórych w tejże taryfie wyszczególnionych artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że powołana taryfa maksymalna ulega obecnie zmianie w tym kierunku, że waga bułki pszennej zwyczajnej, podana w taryfie na 60 gr., ma odtąd wynosić 55 gr.

Reszta przepisów taryfy maksymalnej pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 10. września 1914 r.

L. 119388/1914.

III. a.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie reskryptu c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7. sierpnia 1914, L. 1100/mob., Magistrat ogłasza maksymalną taryfę cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania, która obowiązywać ma w gminie stoł. król. miasta Krakowa od daty niniejszego obwieszczenia aż do odwołania.

Taryfa maksymalna**cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania:**

1 bułka na mleku à 35 gramów (kaizerka względnie gładka warszawska)	4 hal.
1 bułka pszenna zwyczajna à 50 gramów	4 "
1 kilog. maki pszennej Nr. 0	62 "
1 " soli kamiennej	22 "
1 " " warzonkowej	28 "
1 " słoniny	2 K 24 "
1 " smalcu	2 " 40 "
1 " cukru w kostce	94 "
1 " " w głowie	92 "
1 litr nafty	28 "
Węgiel kamienny w składach (1 cetn. cłowy)	1 " 20 "
" " dla drobnej sprzedaży spo- sobem rozwozu przez nprawionych z dostawą do domu za 1 cetnar	1 " 40 "

Przekraczający tę taryfę podawani będą do nkarania c. k. Sądowi, a w następstwie popełnionych przekroczeń stracić mogą nawet uprawnienie przemysłowe. Publiczność winna zatem we własnym interesie wskazywać c. k. Sądowi karnemu bezpośrednio, lub za pośrednictwem Wydziału III. b. Magistratu (gmach Magistratu od ulicy Poselskiej, L. or. 10) tych kupców, którzy powyższą taryfę maksymalną przekraczają.

Zarazem Magistrat zarządza pod rygorem środków przymusowych, aby wszyscy przemysłowcy, trudniący się sprzedażą któregośkolwiek artykułu, wymienionego w taryfie, zaopatrzyli się w drukowane egzemplarze taryfy i następnie przybili je w miejscach widocznych w poszczególnych lokalach sprzedaży w terminie dni 3. Wspomniane drukowane egzemplarze taryfy wydaje za zgłoszeniem się Wydział III. b. Magistratu w godz. od 11 do 1 z południa.

Równocześnie traci moc obowiązującą taryfa maksymalna, ogłoszona obwieszczeniem Magistratu z dnia 13 sierpnia 1914, L. 96/mob. V. a. wraz ze zmianą podaną do publicznej wiadomości obwieszczeniem Magistratu z dnia 10. września 1914, L. 115626/1914. III. a.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 25. września 1914 r.

L. 47730/1914.

III. b.

OGŁOSZENIE.

W sprawie uwidaczniania cen pieczywa w Krakowie, Magistrat, jako władza polityczna I inst., na podstawie § 52. ust. przem. wydaje następujące rozporządzenie:

§ 1. W obrębie miasta Krakowa **sprzedaż chleba dozwolona jest wyłącznie na wagę** i wszyscy piekarze oraz handlarze, utrzymujący chleb na sprzedaż, są obo-

wiązani odważyć i sprzedać kupującemu żadaną ilość chleba.

W tym celu znajdować się ma w każdym lokalu sprzedaży pieczywa odpowiednia waga i ciężarki, zaopatrzone urzędową cechą.

§ 2. Forma chleba zależy od uznania piekarza, a co się tyczy wagi chleba, to ze względu, że podstawą obliczenia ceny jest 1 kg. czyli 100 dkg, wolno wypiekać na sprzedaż chleb wyłącznie o wadze okrągłej: 125 gr. = $\frac{1}{8}$ kg., 250 gr. = $\frac{1}{4}$ kg., 500 gr. = $\frac{1}{2}$ kg., 1 kg., $1\frac{1}{2}$ kg., 2 kg. itd.

To postanowienie stosuje się także do wagi chleba zamiejscowego, sprowadzanego do Krakowa celem sprzedaży.

§ 3. W każdym lokalu sprzedaży, względnie kramie lub straganie, wywieszony ma być stale w miejscu widocznym **cennik pieczywa** zestawiony na przepisany formularz, zaopatrzone datą i podpisem właściciela piekarni, oraz urzędową wizą Komisaryatu targowego.

§ 4. W tym celu każdy piekarz jest obowiązany przedłożyć Komisaryatowi targowemu wykaz cen swego pieczywa w tylu egzemplarzach, ile ma miejsc sprzedaży dla swego pieczywa, nadto 1 egzemplarz do urzędowego użytku Komisaryatu targowego.

Wspomniane wykazy przedkładać należy Komisaryatowi targowemu na każdy kwartał w pierwszych 14-tu dniach kwartału, oraz przy każdej zmianie cen.

§ 5. Zwrócone przez Komisaryat targowy cenniki właściciele piekarni są obowiązani wywiesić w swych lokalach sprzedaży, resztę zaś rozesiać wszystkim osobom, które sprzedają ich pieczywo.

§ 6. W cenniku podać należy wyraźnie w odpowiedniej rubryce cenę poszczególnych gatunków pieczywa według rzeczywistej jego wagi. Sprzedaż pieczywa po cenie wyższej, niż podanej w cenniku, jest niedozwolona.

§ 7. Osoby, sprzedające pieczywo zamiejscowe, mają utrzymywać w lokalu sprzedaży cennik tego pieczywa, zaopatrzone datą i swoim podpisem, oraz urzędową wizą Komisaryatu targowego.

§ 8. Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia podlegną karze po myśli § 131. ustawy przemysłowej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy prawnej z dniem ogłoszenia, a równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Magistratu z dnia 10. października 1907, L. 69570, Nr. 11, Dz. rozp. dla m. Krakowa z roku 1907.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 17. sierpnia 1914 r.

Prezydent miasta: **Dr. Leo.**

L. 109450/1914.

III. b.

OBWIESZCZENIE.**W sprawie uwidaczniania cen najniezbędniejszych artykułów codziennego użytku**

Na zasadzie § 52. ust. przem. Magistrat jako władza polityczna I instancji zarządza, co następuje:

Wszyscy handlarze i stali przekupnie, trudniący się w Krakowie częstkową sprzedażą najniezbędniejszych artykułów codziennego użytku, jak nabiału, jaj, ryb, maki, kaszy, krup, ryżu, gryziku, grochu, fasoli, jarzyn, owoców, cukru, kawy, herbaty, soli, octu, piwa flaszkowego,

spirytusu denaturowanego, nafty, mydła, świece, węgla kamiennego, drzewa opałowego itp. są obowiązani w swych lokalach sprzedaży (w sklepach, kramach, na straganach itd.) uwidaczniać cenę tych artykułów w walucie koronowej według przepisanej jednostki wagi i miary względnie za sztukę.

Taryfa cen powinna być wyraźna i czytelna, opatrzona datą wystawienia oraz podpisem przemysłowca i powinna być umieszczona w miejscu dla kupujących w oczy wpadającym.

Nie wolno sprzedawać towarów po cenie wyższej niż w cenniku oznaczonej.

Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia ulegną karze po myśli § 131. ustawy przemysłowej.

W sprawie uwidaczniania cen pieczywa, mięsa i wędlin obowiązują osobne rozporządzenia.

Obwieszczenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 18. sierpnia 1914 r.

L. 118789/1914.

III. b.

OBWIESZCZENIE.

Celem zabezpieczenia **aprowizacji miasta Krakowa** w obecnym stanie wojennym zarządza Magistrat na podstawie upoważnienia c. i k. Komendy twierdzy z dnia 17. września 1914 roku Res. Nr. 1718. i § 53 ust. przem. co następuje:

1) **Zakazuje się wywozu z obrębu Krakowa wszelkich artykułów niezbędnego użytku**, jak: pieczywa, mięsa, wędlin, nabiału, jaj, maki kaszy, ryżu, grochu, jarzyn, owoców, cukru, kawy, herbaty, soli, octu, nafty, mydła, świece, węgla kamiennego, drzewa opałowego itp.

Wywóz tych artykułów z Krakowa do Podgórza jest dozwolony tylko za osobnem zezwoleniem Magistratu.

Niniejszy zakaz nie dotyczy nadchodzących do Krakowa przesyłek kolejowych „transito”, przeznaczonych do dalszego transportu z tutejszych dworców towarowych.

2) Nie wolno bez zezwolenia Magistratu, jako władzy przemysłowej,

zaniechać lub przerywać prowadzenia przemysłów handlowych, które mają jakąkolwiek łączność z aprowizacją miasta, a w szczególności dowolnie zamykać i opuszczać sklepów spożywczych, handlowych składów artykułów żywności i restauracji,

zastanawiać ruchu w piekarniach i młynach.

3) Przemysłowcom, jak kupcom, restauratorom, piekarzom, rzeźnikom itp., którzy nie mają uprawnionych zastępców do wykonywania swego przemysłu, zabrania się opuszczania miasta bez zezwolenia Magistratu.

4) Wszystkie lokale sprzedaży artykułów żywności winny być otwarte dla ruchu handlowego przez cały tydzień.

5) Pomocnicy handlowi i przemysłowi, którzyby przed prawidłowem rozwiązaniem stosunku służbowego porzucili pracę, będą oprócz surowego karania natychmiast przymuszowo doprowadzeni do objęcia pracy.

Winni przekroczenia tych zarządzeń będą karani w myśl istniejących przepisów grzywną lub aresztem, a w miarę obciążających okoliczności utratą uprawnienia przemysłowego.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 18. września 1914 r.

Godziny policyjne.

L. 106684/1914.

III. a.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat jako władza polityczna I. instancji w porozumieniu z c. k. Dyrekcją Policji ustanawia na podstawie § 54. ust. 2 ustawy przemysłowej następującą **godzinę policyjną**, o której wszystkie **przemysły gospodnio-szynkarskie** poczynawszy od daty niniejszego obwieszczenia aż do dalszego zarządzenia w porze nocnej w mieście Krakowie zamknięte być muszą, a mianowicie:

- 1) dla szynków godzinę 9 tą wieczór;
- 2) dla kawiarni pierwszorzędných godzinę 1. w nocy;
- 3) dla wszystkich innych kawiarni godzinę 9. wieczór;
- 4) dla restauracji pierwszorzędných godz. 1. w nocy;
- 5) dla innych restauracji godz. 11. w nocy.

Równocześnie tracą moc wszystkie pozwolenia c. k. Dyrekcji Policji, udzielone poszczególnym właścicielom przemysłów gospodnio-szynkarskich na trzymanie otworem lokali gospodnio szynkarskich poza dotychczasową godziną policyjną.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą w myśl VIII. rozdziału ustawy przemysłowej surowemi grzywnami, względnie karami aresztu a ewentualnie odebraniem uprawnienia przemysłowego.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 6. stycznia 1914 r.

L. 66 mob. 1914.

V. a.

OBWIESZCZENIE.

Obwieszczeniem z dnia 6 sierpnia 1914, L. 106684 ustanowił Magistrat **godzinę policyjną dla przemysłów gospodnio-szynkarskich**. Wskutek żądania tutejszej c. i k. Komendy korpusu oraz c. i k. Komendy twierdzy Magistrat jako władza polityczna I. instancji po porozumieniu się z c. k. Dyrekcją Policji uchyla niniejszem w całości powyższe swe zarządzenie a natomiast na podstawie § 54 ustęp 2. ustawy przemysłowej rozporządza co następuje:

1) Wszystkie szynki i kawiarnie a w szczególności te, które na podstawie osobnego zarządzenia tutejszej c. k. Dyrekcji Policji zamknięte zostały, mają być i nadal aż do dalszego zarządzenia zamknięte.

2) Pierwszorządne kawiarnie i pierwszorządne restauracje mogą być otwarte do godziny 1-szej w nocy.

3) Inne restauracje mogą być otwarte do g. 11 w nocy.

Właściciele przemysłów gospodnio-szynkarskich, którzy do powyższego rozporządzenia się nie zastosują, względnie którzyby nawet przy drzwiach zamkniętych trunki szynkowali, zostaną ukarani surowemi grzywnami przez c. k. Dyrekcję Policji po myśli rozporządzenia min. z dnia 30. września 1857 r., Nr. 198 Dz. u. p., a ewentualnie także odbierze im władza przemysłowa uprawnienie przemysłowe.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 8 sierpnia 1914 r.

L. 166/1914 mob.

V. a.

OBWIESZCZENIE.

Obwieszczeniem z dnia 8. sierpnia 1914 r., L 66/1914 mob. V a. zarządził Magistrat jako władza polityczna I. instancyi w porozumieniu z c. k. Dyrekcją Policji zamknięcie wszystkich szynków i kawiarni, zezwalając jedynie na otwarcie pierwszorzędných kawiarni i pierwszorzędných restauracyi do godziny 1-szej w nocy, zaś innych restauracyi do godziny 11-tej w nocy.

Za zezwoleniem tutejszej c. i k. Komendy wojskowej a w porozumieniu z c. k. Dyrekcją Policji Magistrat jako władza polityczna I. instancyi znosi powyższe swe zarządzenie, a natomiast na podstawie § 54 ustęp 2. ustawy przemysłowej rozporządza co następuje:

1) **Wszystkie szynki** mogą być otwarte od godziny 7. rano do godziny 9. wieczór z tem ograniczeniem, że wódka może być podawana tylko do godz. 6 wieczór.

2) **Wszystkie kawiarnie** mogą być otwarte od godz. 6. rano do godz. 9. wieczór.

3) **Restauracje** mogą być otwarte od godz. 6. rano do godziny 11. wieczór z tem ograniczeniem, że wódka może być podawana tylko do godziny 6. wieczór.

4) **Pierwszorządne kawiarnie i pierwszorządne restauracje** mogą być otwarte do godz. 1. w nocy, atoli za osobnem pozwoleniem, w c. k. Dyrekcji Policji uzyskać się mającem.

5 **Przemysły szynkarskie**, w których wyłącznie szynkowaną jest wódka, mają być i nadal aż do dalszego zarządzenia zamknięte.

Właściciele przemysłów gospodnio-szynkarskich, którzy do powyższego rozporządzenia się nie zastosują, zostaną ukarani surowemi grzywnami przez c. k. Dyrekcję Policji po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 r. Nr. 198, Dz. u. p., a pierwsze już przekroczenie tego rozporządzenia pociągnie nadto za sobą zamknięcie lokaln przemysłowego.

Również zamknięte zostaną te przemysły gospodnio-szynkarskie, których właściciele nadużyją swego przemysłu do rozpijania ludności, lub prowadzić będą przemysł w sposób niemoralny, względnie których zamknięcie uzna Magistrat lub c. k. Dyrekcja Policji w interesie publicznego porządku za wskazane. Równocześnie zastosuje się do takich właścicieli przemysłów gospodnio szynkarskich w całej surowości obowiązujące ustawy.

Magistrat stoł król. m. Krakowa

dnia 21. sierpnia 1914 r.

Prezydent miasta: **Dr. Leo.**

L. 216/1914.

V. a.

ROZPORZĄDZENIE.

Prezydium c. k. Namiestnictwa we Lwowie okólnikiem z dnia 20. sierpnia 1914 r. L. 19296/pr. zawiadomiło Naczelników władz politycznych powiatowych, że według oznajmienia c. i k. Naczelnej komendy armii okazuje się potrzeba wdrożenia akcyi, mającej na celu załatwienie tych prywatno-prawnych, gospodarczych i innych spraw oficerów i żołnierzy, których oni wskutek nagłego powołania nie mogli już ukończyć.

Stworzenie takiej instytucyi będzie niezawodnie miało błogie skutki, gdyż przeświadczenie, iż sprawy, które pozostały w domu nieuregulowane, zostaną należyście i zupełnie bezpłatnie ukończone, musi wywrzeć kojący wpływ na umysły powołanych do walki.

Wskutek reskryptu Pana Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. sierpnia br. L 9606/M J utworzył J. E. p. Namiestnik w tym celu przy c. k. Namiestnictwie „**Krajowe Biuro pomocy gospodarczej**“ złożone pod przewodnictwem p. Radcy Dworu Juliusza Kadyiego, z dwunastu mężów zaufania, uproszonych ze sfer prawniczych, przemysłowo handlowych i rolniczych.

Zarazem wezwał J. E. Pan Namiestnik Naczelników władz politycznych powiatowych, aby zajęli się natychmiast utworzeniem miejscowych biur pomocy gospodarczej dla spraw prywatnych osób powołanych na plac boju. Biura te mają się składać z 5 cin do 7-miu członków wolnych od służby w pospolitem ruszeniu, a należy ich powołać z pośród osób obeznanych ze stosunkami miejscowymi, inteligentnych i zasługujących ze wszech miar na zaufanie, jak np. duchowni, adwokaci, notaryusze, właściciele dóbr, kupey itp.

Sprawowanie tych funkcij przez członków biur jest urzędem honorowym, obywatelskim.

Pisemne życzenia osób, powołanych do służby w polubędą Komendy wojskowe przesyłały Krajowemu biuro pomocy gospodarczej, które w sprawach, mających więcej charakter lokalny, odniesie się bezpośrednio do właściwego biura gminnego, udzielając mu ewentualnie potrzebnych wskazówek celem załatwienia sprawy w myśl przedstawionego życzenia.

Będzie zaś rzeczą wspomnianych biur postarać się w miarę potrzeby o bezpłatną pomoc osób z poszczególnych zawodów, które pod kontrolą Biura zajmą się załatwieniem przekazanej im sprawy.

Ustanowienie przewodniczącego Biura zostało przekazane odnośnemu Naczelnikowi władzy politycznej powiatowej.

W myśl powyższego zostaje niniejszem utworzone w mieście Krakowie **Krakowskie biuro gminne pomocy gospodarczej dla spraw prywatnych osób, powołanych na plac boju**, w której skład Prezydium miasta Krakowa zaprosiło:

I. Na Przewodniczącego Biura:

JWPana Dra Michała Koya, Prezydenta Izby adwokackiej w Krakowie.

II. Na członków: P. T. P. P.

- 1) Edmunda Klemensiewicza, Prezesa Izby notaryalnej,
- 2) Ks. Dra Józefa Caputę, Prepozyta kościoła św. Anny,
- 3) Dra Samuela Tillesa, adwokata kraj., Prezydenta kraj. Rady wyzn. izraelickiej,
- 4) Aleksandra Adelmana, kupca,
- 5) Józefa Mitasińskiego, majstra murarskiego, właściciela realności,
- 6) Tomasza Sołtyśika, c. k. Radcę Rządu.

Gminne Biuro krakowskie będzie się mieściło w lokalu Izby adwokackiej przy ul. Gołębiej, Nr. 6 Krakowie. Godziny urzędowe oznaczy Pan Przewodniczący Biura.

Kraków, dnia 27 sierpnia 1914 r.

Prezydent miasta: **Dr. Leo.**

L. 92631/1914.

II.

ROZPORZĄDZENIE.**Do****Wydziału II. Magistratu****m. Krakowa.**

Według punktu 6 rozporządzenia Magistratu z dnia 15 maja 1914, L 142978/1913 obowiązany jest każdy oficyał egzekucyjny **ściągnięte w ciągu każdego dnia pieniądze tego samego dnia o godzinie 1½ popołudniu** na ręce delegata **Gł. Kasy miejskiej złożyć**, a równocześnie obowiązany jest potrzebne do kontroli materyały, między innymi kwitaryusz kontrolowi oficyałów egz. oddać.

Ponieważ ten przepis jest odnośnie do oficyała egz. pełniącego **służbę w Płaszowie**, ze względu na znaczną odległość tej dzielnicy o tyle niekorzystny, że gdyby tenże o godzinie 1½ popołudniu miał pieniądze oddać, to większą część swoich godzin zużyłby na drogę tam i napowrót, a za mało pozostałoby mu czasu na samo wykonywanie egzekucyi — dlatego Magistrat uchwalił na posiedzeniu dnia 4 lipca 1914 r. zrobić co do tego oficyała egz. i odnośnie do tego dnia, w którym pełnić będzie służbę w Płaszowie, od powyższego postanowienia wyjątek i postanowił do punktu 6 rozporządzenia dodać następujący nowy ustęp:

Oficyał egzekucyjny, pełniący służbę w Płaszowie, zwolniony jest ze względu na znaczną odległość od obowiązku składania tego samego dnia ściągniętych pieniędzy i oddawania kwitaryusza.

Wniesienie pieniędzy do kasy i przepisana kontrola nastąpi dnia następnego, razem z kwotami w tym dniu ściągniętymi.

Kraków, dnia 1. września 1914.

Prezydent miasta.

L. 107076/1914.

I. a.

OBWIESZCZENIE.

Podaje się do wiadomości interesowanych, że w najbliższym czasie będą **przekopane na cmentarzu miejskim kwatery A, F, Z i W**, a wszystkie nagrobki na tych kwaterach, stojące na zwyczajnych grobach, będą usunięte.

Zamieszczając poniżej wykaz pomników i krzyżów znajdujących się na powyższych kwaterach, wzywa się strony interesowane, któreby zamierzały wydobyc szczątki zmarłych i na inne stałe miejsce je przenieść, aby do dni 14. wniosły do Magistratu ostemplowane podanie o zakupno gruntu na groby stałe i o ekshumację zwłok.

Po upływie określonego terminu pomniki będą bezwarunkowo usunięte, a groby przekopane.

Nazwiska i imiona zmarłych:

Kwaterna A.

1. Jarczewska Marya, r. 1897, płyta.
2. Tom Franciszek, r. 1897, piramidka kamienna.
3. Gudasiewicz Andrzej, r. 1897, krzyż drewniany.
4. Krajewski Ignacy, r. 1897, krzyż żelazny.
5. Zarow Marya, r. 1897, pomnik kamienny.
6. Strojek Adam, r. 1897, krzyż drewniany.

7. Rechnegel Franciszek, r. 1897, pomnik kamienny.
8. Kucharska Wiktorya, r. 1897, krzyż drewniany.
9. Fiedorowicz Marya, r. 1897, pomnik kamienny.
10. Gutowska Leona, r. 1897, krzyż drewniany.
11. Wilkoszewski Maksymilian, r. 1897, krzyż drewniany.
12. Gill Katarzyna, r. 1897, krzyż drewniany.
13. Łazińska Paulina, r. 1897, płyta
14. Blasewac Marya, r. 1897, krzyż drewniany.
15. Bławat Marya Teofila, r. 1897, krzyż drewniany
16. Katzer Emerencia, Ernest, r. 1897, pomnik kamienny.
17. Grabowska Rozalia, r. 1897, krzyż drewniany.
18. Kurkiewicz Magdalena, Kanty, r. 1842, pom. kamienny.
19. Prokopowicz Stanisław, r. 1897, krzyż drewniany.
20. Malarski Kazimierz, r. 1897, pomnik kamienny.
21. Wójcikiewicz Barbara, 1898, krzyż drewniany.
22. Golonka Michał, 1897, tablica blaszana.
23. Mielniczuk Jan, 1897, krzyż drewniany.
24. Tomaszewska Marya, r. 1897, krzyż drewniany.
25. Biński Franciszek, r. 1897, krzyż żelazny.
26. Abdon Biesik, r. 1897, piramida marmurowa.
27. Rzepkowa Teresa, r. 1897, krzyż żelazny.
28. Molędowa Marya, r. 1897, pomnik kamienny.
29. Piek Borgiasz Franciszek, r. 1836, pomnik kamienny.
30. Piekarska Wanda, r. 1836, pomnik kamienny.
31. Rzeźniczek Jakób, r. 1898, krzyż żelazny.
32. Zawacki Karol, r. 1898, krzyż drewniany.
33. Rudnicka Teodozya, 1898, pomnik kamienny.
34. Lauf Apolonia, r. 1898, krzyż drewniany.
35. Aspiotis Spiridion, r. 1898, pomnik kamienny.
36. Haubelt Adolf, 1898, tablica marmurowa.
37. Tyrała Magdalena, Ignacy i Jan, r. 1898, pomnik kamienny.
38. Baranowa Zofia, r. 1898, krzyż drewniany
39. Nowak Jan, r. 1898, krzyż drewniany.
40. Gwizdowski Aleksander, r. 1898, krzyż drewniany.
41. Krischke Józef, r. 1898, pomnik kamienny.
42. Zajączkowski Ferdynand, r. 1872, pomnik kamienny.
43. Dziadkiewicz Marcyanna, 1898, krzyż drewniany.
44. Pstrusińska Anna, r. 1898, krzyż drewniany.
45. Kustowski Zygmunt, r. 1898, krzyż drewniany.
46. Gurek Zygmunt, 1898, płyta
47. Śliwińska Bronisława, 1897, krzyż żelazny.
48. Paloncy Karol, 1897, krzyż żelazny.
49. Wojciechowska Anna, 1872, krzyż drewniany.
50. Skalka Józef, r. 1898, pomnik kamienny.
51. Tylko Bronisław, r. 1898, pomnik kamienny.
52. Bułat Marya, r. 1898, krzyż drewniany.
53. Kwaśniewscy Józef i Marya, 1899, krzyż drewniany.
54. Borowscy Jan i Julia, r. 1898, krzyż żelazny.
55. Ko...ny Wanda, r. 1898, krzyż drewniany.
56. Cra... Michał, r. 1898, krzyż żelazny.
57. Berycz Joanna, r. 1898, krzyż drewniany.
58. Bochniak Stanisław, r. 1898, krzyż blaszany.
59. Samek Jan, r. 1898, krzyż drewniany.
60. Szeparowicz Stefan, r. 1898, krzyż drewniany.
61. Zebers Emma, r. 1877, pomnik kamienny
62. Braty Karolina, r. 1898, krzyż drewniany.
63. Cukrzyńska Zofia, r. 1898, krzyż drewniany.
64. Smak Jan, r. 1898, krzyż drewniany.
65. Rybińska Balbina, r. 1898, płyta.
66. Steuch Rudolf, r. 1898, krzyż drewniany.
67. Prosiweńska Marya, r. 1898, płyta.

68. Stefańska Marya, r. 1894, krzyż drewniany.
69. Olszewski Bolesław, r. 1898, krzyż drewniany.
70. Lettocha Kazimiera, r. 1898, pomnik kamienny.
71. Kulka Władysław, r. 1898, pomnik kamienny.
72. Niewiadomska Franciszka, r. 1898, krzyż drewniany.
73. Kozioł Tomasz, r. 1898, krzyż drewniany.
74. Pogaczewski Maciej i Ludwika, r. 1898, pomnik kamienny.
75. Gutowski Franciszek, r. 1898, krzyż drewniany.
76. Steblek de Czewcew Pexustart Janina, r. 1898, płyta.
77. Lubańska Marya, r. 1898, krzyż drewniany.
78. Andrzej Dziabanowski, r. 1898, pomnik kamienny.
79. Gurgol Katarzyna, r. 1898, pomnik kamienny.
79. Strasiak Anna, r. 1898, płyta.
80. Michalczyk Jan, r. 1898, krzyż drewniany.
81. Zdumowski Władysław, r. 1898, krzyż drewniany.
82. Piekarczyk Maciej, r. 1898, krzyż drewniany.
83. Boniakowska Walerya, r. 1898, krzyż drewniany.
84. Wiatr Józef, r. 1898, krzyż żelazny.
85. Przejewski Franciszek, r. 1898, krzyż blaszany.
86. Florek Franciszek, r. 1898, krzyż drewniany.
87. Schutz de Perodfeld Wilhelmina, r. 1898, krzyż drewniany.
88. Leśniak Jan, r. 1898, krzyż drewniany.
89. Rozmanith Stanisław, r. 1898, płyta kamienna.
90. 1 krzyż blaszany, 1 pomnik nieczytelny.

Kwaterna F.

1. Dąbrowska Józefa, r. 1896, krzyż drewniany.
2. Krokosz Andrzej, r. 1878, krzyż drewniany.
3. Sperling Maciej, r. 1878, krzyż drewniany.
4. Wołek Józefa, r. 1896, płyta.
5. Jakóbski Piotr, r. 1896, płyta.
6. Chutkiewicz Józefa, r. 1884, krzyż drewniany.
7. Kaniowska Tekla, r. 1894, krzyż drewniany.
8. Bizanz Rosina, r. 1894, pomnik kamienny.
9. Oskwarkówna Helena, r. 1896, krzyż drewniany.
10. Gwoździowa Regina, r. 1896, krzyż drewniany.
11. Konikówna Jadwiga, r. 1896, krzyż drewniany.
12. Michno Izidor, r. 1896, pomnik kamienny.
13. Jarecka Emilia, r. 1896, krzyż drewniany.
14. Kośmider Tomasz, r. 1896, krzyż drewniany.
15. Gross Artur, r. 1872, pomnik kamienny.
16. Zasadnia Wilhelmina, r. 1896, płyta.
17. Rybarska Błaszczak Marya, r. 1896, pomnik kamienny.
18. Koralski Józef, r. 1896, krzyż drewniany.
19. Tuszyński Wacław, r. 1898, krzyż drewniany.
20. Czech Paweł, r. 1896, krzyż drewniany.
21. Wartalski Jan, r. 1853, pomnik kamienny.
22. Janikowski Bronisław, r. 1897, płyta.
23. Zaczynski Michał, r. 1897, krzyż cynkowy.
24. Plachota Józefina, r. 1896, pomnik kamienny.
25. Rendl Jerzy, r. 1896, krzyż drewniany.
26. Czencz Emilia, r. 1896, krzyż drewniany.
27. Stupnicki Antoni, r. 1896, pomnik kamienny.
28. Regtasiński Wilhelm, r. 1896, krzyż drewniany.
29. Szeliga Mateusz, r. 1896, krzyż drewniany.
30. Polaschek Joanna, r. 1896, pomnik kamienny.
31. Holkówna Janina, r. 1897, krzyż drewniany.
32. Dobrowolski Henryk, r. 1897, pomnik kamienny.
33. Braudis Maksymilian, r. 1897, pomnik kamienny.
34. Szapa Józef, r. 1897, krzyż drewniany.
35. Studziński Władysław, r. 1897, krzyż drewniany.
36. Fortunowa Zofia, r. 1896, krzyż drewniany.
37. Lisowska Joanna, r. 1896, krzyż drewniany.
38. Czarlecki Michał, r. 1894, płyta.
39. Kasprzyk Józefa, r. 1894, krzyż drewniany.
40. Heiner Jan, r. 1896, krzyż drewniany.
41. Fierhaus Franciszek, 1896, krzyż drewniany.
42. Dubrawski Sas Stanisław, r. 1896, pomnik kamienny.
43. Wyszatycki Franciszek, r. 1894, płyta.
44. Auer Friedrich von Randenstein, r. 1897, pomnik kamienny.
45. Dunikowski Ludwik, r. 1897, pomnik kamienny.
46. Wachowska Walerya, r. 1890, krzyż drewniany.
47. Żywocka Marya, r. 1897, krzyż drewniany.
48. Gargula Teresa, r. 1897, krzyż drewniany.
49. Ciechanowska Wiktoria, r. 1897, krzyż żelazny.
50. Nowińska Agnieszka, r. 1869, krzyż drewniany.
51. Rydel Józef, r. 1897, pomnik kamienny.
52. Burzynówna Dominika, r. 1897, krzyż drewniany.
53. Piotrowski Józef, r. 1897, pomnik kamienny.
54. Jureczko Józefa, r. 1897, krzyż drewniany.
55. Sobieraj Ignacy, r. 1897, krzyż drewniany.
56. Kolowratek Jan, r. 1897, płyta.
57. Krzemieński Feliks, r. 1897, krzyż drewniany.
58. Szfakowa Aniela, r. 1897, krzyż drewniany.
59. Szperling Marya, r. 1897, krzyż drewniany.
60. Sworzeniowski Antoni, r. 1897, pomnik kamienny.
61. Kaczorowska Marya, r. 1897, pomnik kamienny.
62. Pawłowski Kazimierz, r. 1897, płyta.
63. Konieczna Teresa, r. 1897, płyta.
64. Latuschke Jan, r. 1893, pomnik kamienny.
65. Szotarski Bolesław, r. 1893, pomnik kamienny.
66. Chila Wincenty, r. 1893, płyta.
67. de Banko Anna, r. 1897, pomnik kamienny.
68. Grabiecka Katarzyna, r. 1897, krzyż drewniany.
69. Sermakowa Tekla, r. 1895, krzyż drewniany.
70. Mnszyńska Emilia, r. 1895, pomnik kamienny.
71. Wojtowicz Stefan, r. 1897, krzyż drewniany.
72. Bigaj, r. 1897, krzyż drewniany.
73. Pokorny Aleksander, r. 1897, pomnik na węgarkach.
74. Tyrawski August, r. 1897, pomnik kamienny.
75. Bradaczek Adolf, r. 1897, pomnik kamienny.
76. Haas Johann, r. 1897, pomnik kamienny.
77. Kubalowa Zofia, r. 1897, pomnik z martwicy.
78. Florkiewicz Jan Franciszek, r. 1897, krzyż drewniany.
79. 36 krzyży, 3 pomniki, 1 płyta nieczytelna.

Kwaterna Z.

1. Jakrol Zofia, r. 1887, pomnik kamienny.
2. Karcz Helena, r. 1887, pomnik na węgarkach.
3. Bielówna Stanisława, r. 1899, krzyż drewniany.
4. Rytko Stanisław, r. 1899, krzyż drewniany.
5. Schneider Aleksander, r. 1899, krzyż drewniany.
6. Prus Helena, r. 1900, krzyż drewniany.
7. Kramberger Ludwik, r. 1899, płyta.
8. Dołkowski Zygmunt, 1885, pomnik kamienny.
9. Bednarski Julian, r. 1889, pomnik kamienny.
10. Krzysiak Tadeusz, r. 1886, pomnik kamienny.
11. Ficowski Aleksander, r. 1904, krzyż drewniany.
12. Czelusinek Stefan, r. 1899, pomnik kamienny.
13. Reman Jan, r. 1882, krzyż drewniany.
14. Denker Karol, r. 1882, krzyż drewniany.
15. Wilińska Florentyna, r. 1899, węgarki.
16. Zieliński Bolesław, r. 1874, pomnik kamienny.

17. Bularz Ludwik, r. 1899, krzyż drewniany.
18. Kohler, r. 1899, krzyż drewniany.
19. Kuczyński Ludwik, 1899, krzyż drewniany.
20. dzieci Kumalów, r. 1899, krzyż drewniany.
21. 9 krzyży drewnianych nieczytelnych.

Kwaterna W.

1. Nagel Jan, r. 1900, płyta.
2. Habrzykówna Józefa, r. 1900, krzyż żelazny.
3. Pietrzyk Wincenty Anastazy, r. 1900, krzyż drewniany.
4. Ryszka Emil, r. 1883, pomnik kamienny.
5. Czyżyński Anna i Józef, r. 1883, pomnik kamienny.
6. Pużet Tadeusz, r. 1900, krzyż drewniany.
7. 12 krzyży i 1 pomnik nieczytelny.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 27. sierpnia 1914 r.

L. 99966/1914. Kraków, dnia 19 sierpnia 1914 r.
V. b.

OBWIESZCZENIE.

A W miesiącu maju 1914 r.

znalezione zostały następujące przedmioty:

- Art. 290. Torba skórzana z kwotą 3 K 34 h.
 „ 291. Zegarek niklowy.
 „ 292. Pugilares z 6 kartkami loteryjnymi.
 „ 293. Portmonetka zawinięta w chusteczkę z 7 K 4 h.
 „ 294. Zegarek srebrny.
 „ 295. Klucz.
 „ 296. Pęk kluczy
 „ 297. Karta zastawnicza M Kasy Oszez. L 13330
 „ 298. Pugilares damski.
 „ 299. Pęk kluczy.
 „ 300. Koleczyk złoty z brylantami wartości 65 K.
 „ 301. Broszka srebrna w kształcie szarotki
 „ 302. 5 kluczyków.
 „ 303. Pugilares z 3 K 26 h.
 „ 304. 3 kluczyki.
 „ 305. Książeczka do modlenia.
 „ 306. Torebka czarna damska z różnymi drobiazgami.
 „ 307. Torebka damska z drobiazgami.
 „ 308. Parasolka damska
 „ 309. Torebka z 5 kluczami.
 „ 310. Laska ze sztyletem.
 „ 311. 2 klucze.
 „ 312. Branzoleta złota.
 „ 313. 3 klucze na łańcuszku.
 „ 314. Torebka damska czarna.
 „ 315. Torebka niciana, faszka i kubek
 „ 316. Klucz do mieszkania
 „ 317. Parasolka damska.
 „ 318. Pugilares z kwotą 23 K 53 h.
 „ 319. Pugilares z notatkami.
 „ 320. Czarny skórzany pugilares z kwotą 5 K 60
 „ 321. Płaszczek dziecinny.
 „ 322. Pugilares czarny skórzany z 7 K 56 h i 2 markami á 5 h.
 „ 323. 9 kluczy.
 „ 324. 3 sznury koral.
 „ 325. 2 klucze.

- Art. 326. Pugilares z pierścionkiem metalowym
 „ 327. Kluczyk
 „ 328. Waliza duża żółta zamknięta.
 „ 329. 5 kluczy.
 „ 330. Kuferek, koszula wełniana, kamizelka, spodnie, kapelusz, klucz i książka do nabożeństwa.
 „ 331. Waliza z rzeczami.
 „ 332. Pugilares czarny z 2 K 12 h.
 „ 333. Pugilares z 1 K 39 h i 2 kluczyki.
 „ 334. Książeczka do modlenia.
 „ 335. Kluczyk od kasy wertheimowskiej.
 „ 336. 3 klucze.

B. Przedmioty pozostawione u znalazców:

1. Pies bernardyn.
2. „ buldog.
3. „ angielski.
4. 10 koron.
5. Pies legawy.
6. Papuga zielona.
7. pies rasowy.
8. Waliza próbna.
9. Wózek 2 kołowy.

A. W miesiącu czerwcu 1914 r.

znaleziono następujące przedmioty:

- Art. 348. Papierośnica z 3 papierosami.
 „ 349. Rewolwer 6-strzałowy i nabój.
 „ 350. Karta zastawnicza Nr 43713/1914.
 „ 351. Książka do nabożeństwa.
 „ 352. Parasolka damska
 „ 353. Pugilares z 1 K 1 h i książka.
 „ 354. Pugilares żółtobrunatny z 12 hal. i kilka kartek „Spółki Solidarność“.
 „ 355. Portfel, 8 kart z widokami i kilka strun mandolinowych
 „ 356. 3 kluczyki.
 „ 357. 2 kluczyki.
 „ 358. Lufa od karabinu.
 „ 359. Pugilares z 4 K 22 h, kluczyk i medalionik.
 „ 360. Pugilares z 2 K 82 h.
 „ 361. Klucz.
 „ 362. Zwój koronek.
 „ 363. Pugilares z 2 K 45 h.
 „ 364. Pugilares z 2 K 12 h.
 „ 365. Torebka damska z legitymacją kolejową.
 „ 366. Broszka złota.
 „ 367. Klucz.
 „ 368. Parasol damski.
 „ 369. Torebka damska z 1 K 96 h.
 „ 370. Parasol.
 „ 371. Obraz.
 „ 372. Pugilares z 6 K 59 h.
 „ 373. Klucz angielski.
 „ 374. Klucz wertheimowski.
 „ 375. Zegarek srebrny z łańcuszkiem double.
 „ 376. Torebka damska z książeczką do modlenia.
 „ 377. Torebka damska z chustką do nosa.
 „ 378. 2 kluczyki wertheimowskie
 „ 379. Książka „Hamlet“.
 „ 380. Książeczka do modlenia.
 „ 381. Karta kolejowa na nazwisko Gołdysz Kazimierz.

- Art 382. Torebka damska z 5 K 46 h.
 „ 383. 2 kluczyki.
 „ 384. Zegarek nikłowy z łańcuszkiem.
 „ 385. Pugilares z 6 h i chusteczką do nosa.
 „ 274. Kartka zastawnicza na 2 chustki L. Magistratu 77562/1914.
 „ 275. Parasol, L. Mgtu 77662/1914
 „ 277. Zegarek „Patent Roskopf“, L. Mgtu 78568/14.
 „ 278. Blaszanka na naftę, L. Mgtu 81303/14.
 „ 288. Torebka damska, L. Mgtu 88130/14.
 „ 289. Kołnierz futrzany, L. Mgtu 39896/14.
 „ 341. Karta zastawnicza na złotą obrączkę, L. Mgtu 91994/14
 „ 386/14. Łańcuszek srebrny, L. Mgtu 98654/14.
 „ 346. Karta zastawn. na zarzutkę, L. Mgtu 99966/14.

D. Przedmioty pozostawione u znalazców:

1. Pies mops.
2. „ szpic.
3. „ legawy.
4. Złota szpilka z brylantem.
5. Suczka szkocka.
6. Pies duży żółty.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby o ile mogą dowieść praw własności, zechcieli zgłosić się po odbiór tych rzeczy do biura Wydziału V b. nowe oficyny II p., Nr. drzwi 27, między godziną 1—2 codziennie z wyjątkiem świąt i niedziel.

W razie przeciwnym przedmioty te wydane zostaną znalazcom, a po upływie trzech lat przejdą na ich wyłączną własność lub też sprzeda się je w drodze licytacji.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Nominacje.

Urzędnicy.

Na zasadzie § 89 statutu dla m. Krakowa zamianowani zostali:

1. Pan **Eugeniusz Reichert**, praktykant kancelaryjny Magistratu **nadetatowym oficjałem Magistratu w X. klasie rangi** z płacą roczną 2200 K, kwaterowem w rocznej kwocie 768 K, z prawem do 3 trzechleci po 200 K rocznie, oraz do wliczalnego do podstawy wymiaru emerytury dodatku osobistego w kwocie 200 K rocznie po przebyciu 20 lat służby w tej samej klasie rangi.

Zarazem po myśli § 4 przepisów co do szczegółowych kwalifikacyj i praw praktykantów kancelaryjnych etc. Magistratu, uchwalonych przez Radę miasta w dniu 23 lutego 1911, wlicza się czas praktyki od 2 marca 1912 r. do dnia złożenia przysięgi służbowej w charakterze oficjała Magistratu, do czasu policzalnego do wymiaru emerytury, pod warunkiem uiszczenia do funduszu emerytalnego urzędników i sług miejskich 3% od adjuturum przez powyższy czas praktyki pobieranego, niezależnie od innych taks służbowych i opłat, ustanowionych dla urzędników X klasy rangi. (L. Prez. 1126/914).

2 Pan **Roman Hessel**, praktykant Miejskiej Izby Obrachunkowej z dniem 1 maja 1914 **asystentem miej-**

skiej Izby Obrachunkowej w XI klasie rangi z płacą 1600 K, kwaterowem 576 K, prawem do trzech trójleci po 200 K rocznie i dodatkiem osobistym, wliczalnym do wymiaru emerytury w rocznej kwocie 200 K, po przebyciu 20 lat w XI klasie rangi, z tem, że wobec uczynienia zadość warunkom zastrzeżonym w dekrete z dnia 4 maja 1911 L. 398/11 uznaje się czas służby spędzony na posadzie praktykanta Miejskiej Izby Obrachunkowej od 1 maja 1911 do 30 kwietnia 1914 za wliczalny przy wymiarze emerytury, pod warunkiem uiszczenia do funduszu emerytalnego niezależnie od innych taks i opłat służbowych, ustanowionych dla urzędników miejskich w XI klasie rangi, opłat emerytalnych obliczyć się mających od adjuturum 1500 K po 3% za czas od 1 maja 1911 do 30 kwietnia 1914 r. L. Prez. 920/914).

3. Pan **Adam Walczak**, pomocnik kancelaryjny Miejskiej Izby obrachunkowej **praktykantem Miejskiej Izby Obrachunkowej** z adjuturum 1500 K rocznie pod warunkiem złożenia w przeciągu 1 roku od zaprzysiężenia egzaminu z rachunkowości państwowej ogólnej i kupieckiej w c. k. Namiestnictwie. Posada powyższa będzie co najmniej przez lat 2 prowizoryczną i w ciągu tej prowizorycznej służby, jakoteż na wypadek nie złożenia egzaminu z rachunkowości państwowej w powyżej oznaczonym terminie, Prezydent miasta będzie mógł stosunek służbowy za sześciotygodniowem wypowiedzeniem bez osobnego dochodzenia rozwiązać.

Po upływie trzyletniej zadawalniającej praktyki i po wykazaniu się ze złożenia z pomyślnym wynikiem egzaminu z rachunkowości państwowej, otrzyma nominat z urzędu posadę asystenta Miejskiej Izby Obrachunkowej w XI klasie rangi z wliczeniem czasu służby, spędzonego w charakterze praktykanta Miejskiej Izby Obrachunkowej do czasu wliczalnego do emerytury za uiszczeniem do funduszu emerytalnego miejskiego niezależnie od innych taks służbowych i opłat ustanowionych dla urzędników miejskich w XI klasie rangi 3% opłaty od adjuturum przez czas praktyki pobieranego. (L. Prez. 922/914).

4. Pan **Mieczysław Zachorowski**, pomocnik rachunkowy Miejskiej Izby Obrachunkowej **praktykantem Miejskiej Izby Obrachunkowej** z adjuturum 1500 K rocznie.

Posada powyższa będzie co najmniej przez lat 2 prowizoryczną i w ciągu tej prowizorycznej służby Prezydent miasta będzie mógł stosunek służbowy za sześciotygodniowem wypowiedzeniem bez osobnego dochodzenia rozwiązać.

Po upływie trzechletniej zadawalniającej praktyki otrzyma nominat z urzędu posadę asystenta Miejskiej Izby Obrachunkowej w XI klasie rangi z wliczeniem czasu służby, spędzonego w charakterze praktykanta miejskiej Izby Obrachunkowej do czasu wliczalnego do emerytury za uiszczeniem do funduszu emerytalnego miejskiego niezależnie od innych taks służbowych i opłat ustanowionych dla urzędników miejskich w XI klasie rangi 3% opłaty od adjuturum przez czas praktyki pobieranego. (L. Prez. 923/914).

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie nadzwyczajne (4 w kad. XVII.) z dnia 1 sierpnia 1914 r.

Przewodniczący Eksc. Prezydent Dr. Juliusz Leo.

I. Wiceprezydent m.: Dr. Henryk Szarski.

II. Wiceprezydent m.: Józef Sare.

Sekretarz Rady: Dr. Tadeusz Kannenberg.

Radców miejskich obecnych **54**.

Radcy miejscy: Beringer, Bialik, Czubryt, Czunko, Dr. Damski, Dr. Doboszyński, Drozdowski, Ehrenpreis, Dr. Fierich, Dr. Frühling, Gramatyka, Dr. Gross, Hałatkiewicz, Konopiński, Dr. Kostanecki, Dr. Krzetuski, Dr. Landau Ignacy, Dr. Lauer, Dr. Meisels, Dr. Merz, Meus, Mitasiński, Dr. Morawski, Ostrowski, Pajak, Peroś, Połębski, Rakisz, Srokowski, Dr. Starzewski, Szatkowski, Wilezyński, hr. Wodzieki (**33**) nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godz. 6¹/₂ wieczór.

Hołd dla Najjaśniejszego Pana.

Przemówienie Prezydenta miasta

Dr. Juliusza Leo.

„Broniąc honoru i spokojnego rozwoju monarchii, zmuszony był ukochany nasz cesarz i król, którego zamięlowanie pokoju na całym świecie jest znane, wypowiedzieć po głębokiej rozwadze wojnę południowemu sąsiedowi. Powszechny zapal, z jakim wiadomość ta została przyjęta w całym państwie, świadczy o tem, że tak teraz, jak zawsze, zna On jak nikt inny, duszę podległych Mu ludów. Pod berłem tego Monarchy my Polacy używamy praw i swobód, jakich nasi bracia w innych zaborach są pozbawieni, tem żywiej więc, odczuwamy z całego serca potrzebę, by w chwili tak doniosłej, gdy rozgrywać się będzie walka o honor i potęgę monarchii, stanąć w szeregu, ramię do ramienia, z wszystkimi innymi ludami i bronić całości państwa, a zarazem najdroższych nam dóbr narodowych. praw języka ojczystego i swobód obywatelskich.

W chwili tak poważnej, może wielkiego dziejowego znaczenia, myśl nasza zwraca się przede wszystkim do osoby sędziwego Monarchy. Pragniemy wszyscy u stóp tronu monarszego złożyć dziś oświadczenie niewygasłej wdzięczności za doznane dobrodziejstwa oraz zapewnienie niezłomnej miłości i wierności dla uświęconej osoby cesarza, dostojnej dynastii i państwa, w którym cieszymy się konstytucyjną wolnością i pełnią praw narodowych.

Niechaj Bóg najwyższy otoczy opieką monarchię i udzieli zwycięstwa walecznej jego armii, walczącej o sprawiedliwą sprawę honoru państwa i jego ludów“.

Prezydent zakończył przemówienie trzema okrzykiem: „Najjaśniejszy Pan niech żyje“.

Członkowie Rady, którzy stojąc, wysłuchali przemówienia, powtórzyli z zapalem okrzyk.

Przewodniczący prezydent Dr. Leo wnosi w imieniu Prezydium miasta:

Rada miasta uchwala:

1. Na pomoc dla rezerwistów polskich przeznaczyć z funduszków miejskich kwotę 5000 koron.
 2. Wezwać obywatelstwo krakowskie, by spieszyło z ofiarną pomocą prywatną.
 3. W tym celu otworzyć specjalne biuro w sekretaryacie prezydyalnym Magistratu dla zbierania datków.
- Uchwalono jednomyślnie.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 7 wieczór.

Posiedzenie nadzwyczajne (5 w kad. XVII.) z dnia 18. sierpnia 1914 r.

Przewodniczący: Eksc. Prezydent Dr. Juliusz Leo.

I. Wiceprezydent m.: Dr. Henryk Szarski.

II. Wiceprezydent m.: Józef Sare.

Sekretarz Rady m.: Dr. Tadeusz Kannenberg.

Radców miejskich obecnych (**73**).

Radcy miejscy: Beringer, Dr. Doboszyński, Drozdowski, Dr. Kostanecki, Dr. Krzetuski, Maciołowski, Dr. Meisels, Dr. Merz, Meus, Dr. Rosenblatt, Schechter, Dr. Wasung, Wilczyński (**14**) nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 7¹/₂ wieczór.

Dar narodowy miasta Krakowa na fundusz wojenny polskich Legionów.

Przewodniczący Prezydent Dr. Leo przemówił w następujące słowa:

„W tej sali przed dwoma dniami dokonano zjednoczenia wszystkich polskich stronnictw w jedno wielkie patryotyczne stronnictwo. (Oklaski). W tej sali uchwalono utworzyć na razie dwa legiony polskie: jeden w zachodniej, drugi we wschodniej Galicyi. (Oklaski).

Legiony te mają na polu bitwy złożyć dowód, że myśl polska żyje i jest nieśmiertelną, jak nieśmiertelną jest idea Ojczyzny. (Huczne oklaski).

Każdy z nas ma obowiązek przyczynić się do tego wielkiego dzieła, tem więcej miasto nasze, mające 1000-letnią historię, będące niegdyś stolicą królów polskich, a obecnie skarbnicą i wiernym stróżem najdroższych narodowych skarbów. Powinno świecić przykładem patryotyzmu i ofiarności. (Huczne oklaski).

Następnie imieniem Prezydium m. w porozumieniu z wszystkimi stronnictwami Rady przedłożył przewodniczący następujący wniosek:

„Rada miasta uchwala:

Na fundusz wojenny polskich Legionów utworzyć się mających w myśl uchwały Koła polskiego przez Naczelny Komitet Narodowy przeznaczyć w imieniu król. stoł. m. Krakowa dar narodowy w kwocie 1 miliona kor“.

Rada przyjęła wniosek długotrwałymi oklaskami.

Poczem przewodniczący prezydent Dr. Leo przemówił:

„Oklaskami stwierdziliście panowie przyjęcie wniosku. Uczucia i serca wasze zjednoczyły się jednomyślnie, a ta jednomyślność jest najlepszym dowodem patryotyzmu i zgodności obywatelstwa krakowskiego. Oby ona nie ustała nigdy w przyszłości, bo czekają nas wielkie zadania, wymagające skupienia wszystkich sił. Dzisiejsza uchwała stwierdza, że obywatelstwo krakowskie jest go-

towe do wielkich ofiar, gdy idzie o wielkie cele narodowe. Uchwałę Rady miasta zakomunikuję Naczelnemu Komitetowi Narodowemu". (Huczne oklaski).

(Przewodnictwo objął I. wiceprezydent m. Dr. Szarski. Prezydent Dr. Leo zajął trybunę referenta).

Sprawa zasilenia kasy funduszu obrotowego miejskiego z powodu wojny.

Prezydent jako referent zaznaczył, że obecny stan wyjątkowy bardziej da się uczuć naszemu miastu, aniżeli innym, gdyż Kraków jest twierdzą, leży w pobliżu teatru wojny i dlatego więcej narażonym jest na przewroty ekonomiczne.

Prezydium miasta, zdając sobie sprawę z finansowych i ekonomicznych skutków obecnego położenia, uważa za wskazane uczynić wszystko, aby bieda, dotycząca tysięcy rodzin, nie spowodowała upadku gospodarczego. Gmina musi się starać, ażeby spełnić swe obowiązki wobec urzędników i robotników i nie narażać tych pracowników na wydalenie ze służby i nędzę, ale ma obowiązek zapewnić im utrzymanie i pracę w tych tak ciężkich czasach. Wobec rękodzielników i dostawców miasto musi spełnić swe obowiązki. Szerokie pole humanitarnej działalności nie może być zaniedbanem wobec rodzin i tych żołnierzy, którzy powołani pod broń, poszli na pole bitwy. Miasto ma szereg obowiązków i zadań i spełniać je musi nieprzerwanie w chwili, gdy dochody spadły i nie wynoszą w niektórych działach nawet jednej czwartej dawnej wysokości, a wydatki na aprowizację, dobroczynność itd. nawet przy największej oszczędności wzrosły w dwójnasób i trójnasób. Wojna dopiero się rozpoczęła i trudno przewidzieć jej ostateczne skutki gospodarcze, miasto wszakże musi być przygotowane na wszelkie ewentualności.

Prezydium zdając sobie sprawę ze swej wielkiej odpowiedzialności za normalne funkcjonowanie zarządu i gospodarki miejskiej, przedkłada następujące wnioski:

Rada miejska uchwala:

Celem zasilenia funduszu obrotowego miejskiego jednorazową większą dotacją oraz nowym nadzwyczajnym dochodem, potrzebnym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków spowodowanych obecną sytuacją wojenną z jej gospodarczymi skutkami

1) upoważnić Prezydenta miasta do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 2 milionów Koron pod możliwie najkorzystniejszymi warunkami. Wszystkie szczegółowe warunki pożyczki, jako to: instytucję finansową, stopę procentową, termin spłaty itp. oznaczy Prezydent miasta w porozumieniu z Sekcją skarbową Rady miejskiej. Sekcja skarbową wyznaczy Radców miejskich do podpisania wraz z Prezydentem odpowiednich dokumentów pożyczkowych.

2) ustanowić następujące nadzwyczajne podatki wojenne gminne:

4. Podwyższyć 1. lipca 1914:

1. Dodatek gminny od podatków realnych o 20%.
2. Dodatek gminny od podatków osobistych z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego o 40%.

3. Podatek gminny od sprawdzonego czynszu najmu względnie wartości czynszowej:

- a) przy czynszach od 2000 K do 4000 K o 3%,
- b) przy czynszach ponad 4000 K do 6000 K o 4%,
- c) przy czynszach ponad 6000 K o 10%.

B. Podwyższyć od dnia zatwierdzenia niniejszej uchwały przez Wydział krajowy dodatek gminny do liniowego podatku spożywczego od artykułów wymienionych w taryfie akcyzowej do ust. z 22/12 1910, Nr. 121 d. u. p. pod 1) dołączowej pod poz. l. c. oraz w poz. od 4—16 włącznie o 70%.

C. Wobec tego należy pobierać od wskazanych wyżej terminów:

1. Dodatek gminny od podatków realnych w wysokości 30%.

2. Dodatek gminny od podatku powszechnego zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, tudzież od podatku pensyjnego i rentowego w wysokości 50%.

3. Podatek gminny od czynszu z mieszkań lub wartości czynszowej:

- a) niżej 2000 K w dotychczasowej wysokości 5%,
- b) od 2000 K do 4000 K w wysokości 8%,
- c) ponad 4000 do 6000 K w wysokości 9%,
- d) ponad 6000 K w wysokości 15%.

4) Dodatek gminny do liniowego podatku spożywczego w wysokości 100%.

W końcu nadmienia referent, że obciążenie to, które dotknęłoby mieszkańców na wypadek przyjęcia powyższych wniosków, nie będzie jednak większe, niż normalne obciążenie podatkowe w innych miastach w czasach pokojowych.

W głosowaniu wszystkie przedłożone wnioski Prezydium miasta przyjęto bez dyskusji.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 8½ wieczór.

Posiedzenie nadzwyczajne (6 w kad. XVII.) z dnia 21-go sierpnia 1914 r.

Przewodniczący: } Dr. Henryk Szarski.
I. Wiceprezydent m.: }

II. Wiceprezydent m.: Józef Sare.

Sekretarz Rady m.: Dr. Tadeusz Kannenberg.

Radców miejskich obecnych 39.

Radcy miejscy: Batko, Bazes, Beringer, Chwastek, Czunko, Dr. Damski, Daszyński, Dąbrowski, Dr. Doboszyński, Dr. Domański, Drozdowski, Ehrenpreis, Federowicz, Dr. Frühling, Dr. Gross, Kęsek, Klemensiewicz, Dr. Kostanecki, Dr. Krzetuski, Dr. Landau Ignacy, Dr. Lauer, Dr. Leo, Maciołowski, Maywalt, Dr. Meisels, Mens, Miedniak, Mikucki, Mitaszński, Dr. Morawski, Muranyi, Peroś, Romanowski, Dr. Rosenblatt, Schechter, Schmelkes, Dr. Schneider, Schrager, Sołtysik, Srokowski, Dr. Starzewski, Szarek, Turski, Dr. Twaróg, Wachtel, Wajda, Dr. Wasung, Wilczyński (48) nieobecność swą usprawiedliwił.

Początek posiedzenia o godzinie 5½ popołudniu.

Przemówienie przewodniczącego.

Wśród zawieruchy wojennej, jakiej nie było w historii narodów od szeregu wieków, dochodzi nas smutna nad wyraz wieść o skonie **Ojca św. Piusa X.**

Z donośnym odgłosem surm bojowych zmieszał się ponury dźwięk dzwonów żałobnych, zwiastując całemu światu, że tron Apostolski, dokąd zawsze zwracają się serca wszystkich katolików, nagle osierocony został.

My Polacy tem boleśniej odczuwamy ten smutny fakt, bo przeżywamy teraz chwile ciężkie choć podniosłe, bośmy pełni trosk, choć świtać nam zaczyna nadzieja lepszej przyszłości.

Ocenialiśmy zawsze sympatyę, jakie w trudnych warunkach żywił dla nas ten namiestnik Chrystusowy, podziwialiśmy zawsze Jego nieprzebraną dobroć serca i ewangeliczną prostotę.

A Kraków szczególnie cieszył się opieką Piusa X., bo gdy po śmierci kardynała Puzyny opróżniła się stolica biskupia, przeznaczył nam na następcę zmarłego, do stojnika kościelnego z swego najbliższego otoczenia. Wzniosła też była przemowa Ojca św., jaką wypowiedział do deputacyi krakowskiej, przybyłej do Rzymu na akt konsekracyi księcia biskupa Sapiehy. Tehnęła ona niezrównaną dobrocią, łaskawością i głęboką troską o dobro wiernych naszej dyciezy, a zarazem świadczyła, jak bardzo leży Mu na sercu los wszystkich Polaków. Postać tego następcy Piotrowego i pamięć o Nim pozostanie niezapomniana w sercach naszych, ufnych w to, że Stolica Apostolska i nadal otaczać będzie naród nasz miłością ojcowską.

Po przemówieniu wnosi przewodniczący o upoważnienie wysłania depešy kondolencyjnej do Nuncjusza Apostolskiego we Wiedniu złożenia kondolencyi na ręce księcia biskupa krakowskiego przez deputacyę z prezydium miasta.

Uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 6. wieczór.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Sekcja ekonomiczna.

Posiedzenie w dniu 16. września 1914.

Sekcja zatwierdziła wynik przetargu publicznego na **dostawę paszy** (owsa, siana i słomy) dla pociągów miejskich na czas od 1/10 1914 do 30/9 1915.

Sekcja V.

Posiedzenie w dniu 27. sierpnia 1914.

Sekcja wybrała delegatów gminy do Komisji **sacunkowej świadczeń wojennych** R. m. pp.: Jana Godzickiego i Norberta Wasserberga, nadto zapewniono kilkunastu rodzinom przyjęcie do gminy.

Komisyja aprowizacyjna.

Posiedzenie w dniu 3 sierpnia 1914.

Komisyja rozpatrywała sprawę aprowizacyi miasta w **niezbędne artykuły codziennego użytku** na czas trwania obecnych stosunków, spowodowanych mobilizacyą.

Po wysłuchaniu sprawozdania Magistratu, w którym przedstawiono sprawę zaopatrzenia miasta w poszczególne artykuły, oraz dotychczasową akcyę gminy — Komisyja stwierdziła, że pojawiające się zaniepokojenie ludności nie jest uzasadnione faktycznym stanem rzeczy. Skonstatowano, że dostawa **mleka** nie napotyka na trudności, do wóz bowiem odbywa się normalnie drogą wozową z okolicznych powiatów i z Królestwa Polskiego. Komisyja upoważniła Magistrat do zakupna mleka, pochodzącego od krów, dostawionych na rzeź dla wojska — dalej uchwalono rozesłać odezwę do najbliższych Wydziałów powiatowych i Zwierzchności gminnych, oraz okręgowych Towarzystw rolniczych z prośbą o wpływianie na ludność w celu zorganizowania dostawy nabiału do Krakowa wspólnymi zaprzęgami.

Celem zapewnienia dostawy **mąki** Gmina zakupiła kilkadziesiąt wagonów, z których 10 wagonów odstepuje już ze składów miejskich tutejszym kupcom po cenie własnych kosztów — na podstawie zobowiązania się, że mąkę sprzedawać będą po cenie przez Magistrat oznaczonej. Dalsze transporty nadejdą w najbliższych dniach. Komisyja upoważniła Prezydium miasta do zakupna **mąki, krup i ryżu** w dostatecznej ilości i w tym celu przyznała potrzebny kredyt; nadto upoważniła Magistrat do zakupna **zboża** w ziarnie oraz do wdrożenia rokowań z młynami co do podjęcia się mielenia zboża, które im gmina dostarczy — następnie uchwalono poczynić kroki o sprowadzenie **chleba** z Moraw i z piekarni spółkowej w Łoniowach.

Co do zaopatrzenia miasta w **mięso** — stwierdzono, że dostawa zwierząt rzeźnych odbywa się dotychczas prawidłowo i nie zachodzi obawa, aby dostawa ta doznała znacznego uszczerbku — albowiem powiaty Galicyi zachodniej, które dostarczają miastu głównego kontyngentu, mają znaczne ilości bydła rzeźnego i nierogacizny. Jedynie ceny mięsa mogą być nieco podwyższone z powodu mniejszego spędu, wywołanego brakiem robotnika i zaprzęgu.

Zapasy **węgla** w mieście a zwłaszcza w miejskim składzie i w budynkach miejskich — według szczegółowych obliczeń — wystarczą na potrzeby ludności i zakładów miejskich.

Polecono Magistratowi odnieść się bezzwłocznie do Wydziału krajowego o zarządzenie dostawy **solu** dla Krakowa w potrzebnej ilości.

Komisyja przyjęła do wiadomości, że zarząd kolejowy oddał do dyspozycyi Gminie zatrzymane 2 **wagony jaj** pochodzące z Królestwa polskiego, a przeznaczone do Niemiec. Jaja te będą sprzedane publiczności. Podniesiono, że zarząd kolejowy zarezerwował na czas przewożenia wojsk 2 pociągi dziennie dla celów **aprowizacyi miasta**. Polecono Magistratowi odnieść się do władz wojskowych o uwolnienie od obowiązku służby wojskowej personelu, zatrudnionego w przemyśle rzeźniczym, masarskim i piekarskim. Dalej polecono Magistratowi, aby przez publiczne ogłoszenia

wpłynął na ludność w tym kierunku, by ze szkodą własną nie gromadziła **nadmiernych zapasów żywności** — jak również nie przetrzymywała **drobnej monety**, przyczem prezydent miasta zaznaczył, że odniósł się do namiestnictwa i ministerstwa skarbu o dostarczenie dla Krakowa większej ilości drobnej monety. Wreszcie poruszono sprawę ustanowienia **cen maksymalnych** na artykuły żywności; prezydent miasta wyjaśnił, że o ustanowienie takich cen w Krakowie odniósł się dwukrotnie telegraficznie do namiestnictwa jako władzy w tej sprawie kompetentnej. Odpowiedź jednak dotychczas nie nadeszła.

Celem zapobieżenia nadużyciom zwłaszcza co do wygórowanych cen przy sprzedaży artykułów żywności

na targach i sklepach — powzięła Komisyja uchwałę, upoważniającą wszystkich członków Rady miejskiej do wykonywania w tym kierunku **obywatelskiej kontroli**; w tym celu każdy członek Rady miejskiej otrzyma legitymację urzędową.

Komisyja wodociągowa.

Posiedzenie w dniu 4. września 1914.

Dyrektor wodociagu przedłożył sprawozdanie z **ruchu wodociągowego** i robót w toku będących. Komisyja wodociągowa przyznała szereg ulg w opłatach taryfowych za wodę.

